

02-01-2017

ఉదయము మురళి

ఓంశాంతి

బాసదాదా

మధుసూను

“మధురమైన పిల్లలారా - జ్ఞాన బుల్బుల్ పిట్టగా (పక్షిగా) తయారై మీ సమానంగా తయారు చేయు సేవ చేయండి, నా స్మృతి యాత్ర సరిగ్గా ఉందా? - అని మీ మనసులో ప్రశ్నించుకోండి”

ప్రశ్న:- ఏ విశేష పురుషార్థముతో నిరుపేద నుండి రాకుమారునిగా అవ్వగలరు?

సమా:- భిక్షులు నుండి రాకుమారులుగా తయారయ్యేందుకు బుద్ధి లైను క్లియర్ గా (స్పష్టంగా) ఉండాలి. ఒక్క తండ్రి తప్ప ఇతరులెవ్వరూ గుర్తు రాకూడదు. ఈ శరీరము కూడా నాది కాదు. ఇలా బ్రతికి ఉండే మరణించే (జీతే జీమరణా) పురుషార్థము చేయువారే భిక్షులు (బెగ్గర్లు). వారిదే వానప్రస్థ స్థితి ఎందుకంటే ఇప్పుడు తండ్రి జతలో ఇంటికి వెళ్లి మరలా సుఖధామానికి రావాలని వారి బుద్ధిలో ఉంటుంది.

ఓంశాంతి. మధురాతి మధురమైన చదువులో ఏ విషయము పై ఎక్కువ గమనముంచాలో పిల్లలకు తెలుసు. సర్వగుణ సంపన్నము, 16 కళా సంపూర్ణము, సంపూర్ణ నిర్వికారులు, మర్యాదా పురుషోత్తములు, అహింసా పరమో ధర్మస్థులుగా అవ్వాలి. మాలో ఈ గుణాలన్నీ ఉన్నాయా? అని పరిశీలించుకోవాలి. ఎలా తయారవ్వాలి? అటువైపే గమనము వెళ్తుంది కదా. మరి ఎలా తయారవుతారు? చదివి చదివించుట వలన. అనంతమైన తండ్రిని మొత్తం రోజంతటినీ ఎంత సమయము స్మృతి చేస్తారు? ఎంతమందిని చదివిస్తున్నారు? ఇంతవరకు ఎవ్వరూ సంపూర్ణంగా అయితే అవ్వలేదు. నెంబరువారు పురుషార్థానుసారముగా ఉన్నారు. తండ్రి ఒక్కొక్క పుత్రుని పై - “ఈ పుత్రుడు ఏమి చేస్తున్నాడు? నా కొరకు ఏ సేవ చేస్తున్నాడు? ఎంతమంది భాగ్యాన్ని అత్యంత శ్రేష్ఠంగా తయారు చేస్తున్నాడు” అని దృష్టిని ఉంచుతారు. ప్రతి ఒక్కరికి తమ స్థితిని గురించి, తమ సంతోషము గురించి తెలుసు. అతీంద్రియ సుఖ జీవితము ప్రతి ఒక్కరికి ఎవరిది వారికి అనుభవమౌతుంది. తండ్రి స్మృతి ద్వారానే తమోప్రధానము నుండి సత్యోప్రధానంగా అవుతామని పిల్లలకు నిశ్చయముంది. స్మృతియాత్రనే సహజ ఉపాయము. మా స్మృతియాత్ర బాగుందా? ఇతరులను నా సమానంగా చేస్తున్నానా? జ్ఞాన బుల్బుల్ పక్షిగా అయ్యానా? అని మీ హృదయములో ప్రశ్నించుకోండి. బ్రాహ్మణులైన మీరే దైవ గుణాలను ధారణ చేసి మనుష్యుల నుండి దేవతలుగా అవుతారు. మీరు తప్ప దేవతలుగా అయ్యే వారెవ్వరూ లేరు. మీరే దైవ కుటుంబములోని సభ్యులుగా అవుతారు. అచ్చట మీది దైవ పరివారము. ఇప్పుడు దైవ పరివారానికి చెందినవారిగా తయారయ్యేందుకు పూర్తి పురుషార్థము చేస్తున్నామని మీకు తెలుసు. పిల్లలు నియమానుసారముగా చదువుకోవాలి. ఒక్క రోజు కూడా ఆఫ్టెంట్ కారాదు. జబ్బు పడినా, మంచములో ఉన్నా, బుద్ధిలో శివబాబా స్మృతి ఉండాలి. “నేను బాబా పుత్రుడను, ఇంటికి తిరిగి తీసుకెళ్లేందుకు బాబా వచ్చారని” ఆత్మకు తెలుసు. ఎంత సహజ స్మృతి. ఇది కూడా అభ్యాసముండాలి. బుద్ధిలో ఒక్క బాబా స్మృతి మాత్రమే ఉండాలి. బాబా వచ్చారు, మేము శాంతిధామానికి వెళ్లి మళ్ళీ సుఖధామములోకి వచ్చేవారము. చివరివరకు ఎంత శ్రమ చేయాలంటే ఒక్క శివబాబా స్మృతి మాత్రమే ఉండాలి. ఇతర సాంగత్యములన్నీ వదిలి ఒక్కరితోనే జోడించాలి. నోటితో జపమేమీ చేయరాదు. ఇతరులను మీ సమానంగా చేసేందుకు చదివించాలి కూడా. తండ్రి తెలియజేస్తున్నారు - ఏ సత్యోప్రధాన స్థితిలో మీరు ఇక్కడకు వచ్చారో, అదే

అవస్థలో వెళ్లి మళ్ళీ అదే స్థితిలో సత్తయుగములోకి రావాలి. ఎంత సులభము. మీరు వస్తే, మేము ఇతర సాంగత్యాలన్నీ వదిలి ఒక్క మీతోనే సాంగత్యము జోడిస్తాము అని మీరు భక్తిమార్గములో గాయనము చేసేవారు. ఇందులో శ్రమ ఉంది. పవిత్రత విషయము కూడా ముఖ్యమైనదే. గృహస్థ వ్యవహారములో ఉంటూ కమలపుష్ప సమానంగా అవ్వాలి. ఆ కమలము కూడా నీటికి, భూమికి పై భాగమున ఉంటుంది. చైతన్య పుష్పాలైన మీరు కూడా భూమి పై ఉన్నారు. కనుక మీరు కూడా ప్రతిజ్ఞ చేయాలి - మేము పవిత్రముగా ఉంటూ, ఒక్క మిమ్ములను మాత్రమే స్మృతి చేస్తాము, చివరిలో మీరు తప్ప ఎవ్వరూ గుర్తు రాకూడదు. ఏ అవగుణాలు కూడా ఉండరాదు. ఈ విధంగా తయారయ్యే పిల్లలు సదా హర్షితంగా ఉంటారు. ఈ అభ్యాసము చాలా బాగా చేయాలి. అప్పుడప్పుడు స్థితి వాడిపోతుంది, మాయ వెంటనే ముడుచుకొని పోయేలా చేసేస్తుందని పిల్లలకు తెలుసు. ప్రతి ఒక్కరు - “మేము తండ్రిని ఎంత స్మృతి చేసి, హర్షితంగా ఉంటున్నాము? తండ్రి సేవకు ఎంత సమయము ఇస్తున్నాము?” అని తమను తాము ప్రశ్నించుకోవడం చాలా అవసరము. ఎవరు ఎలా ఉండేనా పిల్లలైన మీరు సేవ చేస్తూనే ఉండాలి. వారసత్వము పొందేందుకు అర్హులు ఎవరు? అని చెక్ చేస్తారు. ఉదాహరణకు తేలుకు ఇది రాయా? లేక మెత్తని వస్తువా? అని తెలుస్తుంది. రాయి పై ఎప్పుడూ కుట్టదు. మీది కూడా ఇలాంటి వ్యాపారమే. మీరు అనంతమైన తండ్రికి విద్యార్థులు కదా. చదువు పైన చాలా ఆధారపడి ఉంది. ప్రారంభములో పిల్లలు మురళి లేకుండా ఒక్క రోజు కూడా ఉండలేకపోయేవారు. ఎంతో తపించిపోయేవారు.(మీ మురళి ఇంద్రజాలముంది..... అనే పాట పెద్ద అక్కయ్యలు క్లాసులో వినిపించారు). బంధనములో ఉండేవారికి మురళి ఎలా చేర్చేవారు! మురళిలో ఇంద్రజాలముంది కదా. ఏ గారడి? విశ్వానికి అధిపతులుగా అయ్యే ఇంద్రజాలము. ఇంతకంటే పెద్ద ఇంద్రజాలము ఏదీ ఉండదు. ఆ సమయంలో మీకు మురళి పై ఎంత గమనముండేది! మురళి చేర్చేందుకు ఎంత ప్రయత్నించేవారు! చదువు(మురళి) లేకుండా పాపం వారి స్థితి ఎలా ఉంటుంది అని భావించేవారు. ఇక్కడ చాలామంది పిల్లలు మురళి పై పూర్తి గమనముంచరని బాబాకు తెలుసు. మురళి పిల్లలను తాజాగా(రిఫ్రెష్) చేస్తుంది. భగవంతుడు ఎవరైతే మిమ్ములను విశ్వానికి యజమానులుగా చేస్తారో, వారి మురళి వినకుంటే టీచరైన భగవంతుడు ఏమంటారు? బాబాకు ఆశ్చర్యము కలుగుతుంది. నడుస్తూ-నడుస్తూ చాలామంది పిల్లలకు మాయా తుఫానులు ఎలా వస్తాయంటే, మురళి చదవడం, క్లాసుకు రావడం వదిలేస్తారు. జ్ఞానము పై ఏవగింపు అనగా బాబా పై ఏవగింపు, తండ్రి పై ఏవగింపు అనగా విశ్వచక్రవర్తి పదవి పై ఏవగింపు. మాయ పూర్తిగా క్రిందికి తీసుకొనిపోతుంది. బుద్ధిని ఒక్కసారిగా చంపేస్తుంది. ఏ మాత్రము అర్థము కాదు. భలే భక్తి అయితే చాలా చేస్తారు కానీ పూర్తి గుడ్డి నమ్మకములో తెలివీహీనులుగా అయిపోయారు. తండ్రి స్వయంగా చెప్పున్నారు - మీరు ఎంత అర్హులుగా ఉండేవారు! ఇప్పుడు అనర్హులుగా అయిపోయారు. ఇప్పుడు మళ్ళీ పిల్లలైన మిమ్ములను అర్హులుగా చేసేందుకు నేను వచ్చాను. కనుక తప్పక శ్రీమతమును అనుసరించాలి. తండ్రి అంటున్నారు - ఇందులో ఇక ఏమీ చేసే అవసరము లేదు. కేవలం తండ్రిని స్మృతి చేయండి, చదవండి. పాఠశాలలో పిల్లలు చదువుకుంటారు, టీచరును కూడా స్మృతి చేస్తారు. నడవడిక(స్వభావము)లను కూడా చక్కదిద్దుకోవాలి. మీ లక్ష్యము కూడా మీ ఎదుటనే ఉంది. మీరు ఈ విధంగా తయారవ్వాలి. వారి క్యారెక్టర్ బాగుంది. అందుకే రోజంతా మనుష్యులు - మీరు

సర్వ గుణసంపన్నులు..... అని మహిమ చేస్తారు. మనుష్యులకు తండ్రి పరిచయము లభించనంత వరకు అంధకారములో ఉంటారు. ప్రపంచములోని మనుష్యులందరూ ఈ సమయములో అనాథలుగా ఉన్నారు. వారికి తండ్రి సందేశాన్ని చేర్చాలి. మీరు అనంతమైన తండ్రి పిల్లలు కదా. తండ్రి అంటున్నారు - నన్ను స్మృతి చేస్తే మీ వికర్మలు వినాశనమైపోతాయి. అందరికీ సందేశమును ఎలా చేర్చాలో పిల్లలు యుక్తులు ఆలోచించాలి. వార్తాపత్రికల ద్వారా అందరికీ సందేశము లభిస్తుంది. ఒక్క తండ్రిని మాత్రమే స్మృతి చేస్తే పవిత్రమౌతారు. ఆత్మలందరూ మొదట పావనంగా ఉండేవారు. ఇప్పుడు అందరూ అపవిత్రులుగా ఉన్నారు. ఇచ్చట పవిత్ర ఆత్మలు ఎవ్వరూ ఉండజాలరు. పవిత్రాత్మలు పవిత్ర ప్రపంచములో ఉంటాయి. ఆత్మ పవిత్రముగా అయిపోతుంది. తర్వాత ఈ పాత శరీరాన్ని తప్పక వదిలేయాల్సిందే. ఆత్మ పావనంగా, శరీరము పతితంగా ఉండేందుకు వీలు లేదు. కావున బాబాను స్మృతి చేస్తూ చేస్తూ స్వయాన్ని తమోప్రధానము నుండి సతీప్రధానంగా తయారు చేసుకోవాలి. మొట్టమొదట మీరు వచ్చినప్పుడు పవిత్రముగా ఉండేవారు ఇప్పుడు మళ్ళీ పవిత్రంగా అవ్వాలి. ఆత్మ పవిత్రమైపోతుంది మళ్ళీ పవిత్ర ప్రపంచములోకి వస్తుంది. శాంతిధామానికి వెళ్లి తర్వాత గర్భ మహాలులోకి వస్తారు. అచ్చట దుఃఖానికి నామ-రూపాలే ఉండవు. రావణ రాజ్యమే ఉండదు. కానీ పురుషార్థము చేసి ఉన్నత పదవి పొందుకోవాలి. అందుకొరకే ఈ చదువు. స్వర్గములోకి అయితే అందరూ వెళ్తారు, కానీ ఉన్నత పదవి పొందేందుకు పురుషార్థము చేయాలి. స్వర్గ స్థాపన, నరక వినాశము జరుగుతూ ఉందని మీకు తెలుసు. శివాలయము స్థాపనవ్వగానే వేశ్యాలయము సమాప్తమైపోతుంది. శివాలయములోకి వచ్చే తీరాలి. శరీరము వదిలి కొంతమంది రాకుమార - రాకుమాలీలుగా అవుతారు. కొంతమంది ప్రజలలోకి వెళ్లిపోతారు. ఎవరి లైను చాలా క్లియర్ గా (స్పష్టముగా) ఉంటుందో, ఒక్క తండ్రి తప్ప ఇతరులెవ్వరూ గుర్తు రారో, వారిని పూర్తి భికారులని అంటారు. శరీరాన్ని కూడా స్మృతి చేయరాదు అనగా జీవించి ఉండే మరణించాలి. మనమిప్పుడు మన అనంతమైన ఇంటికి వెళ్లాలి. మనము మన ఇంటిని మర్చిపోయాము. ఇప్పుడు తండ్రి వచ్చి స్మృతినిప్పించారు.

తండ్రి మధురాతి ముధురమైన పిల్లలకు అర్థం చేయిస్తున్నారు - మీరు వానప్రస్థులు. ఈ సమయంలో మీ అందరినీ వానప్రస్థ అవస్థ. ఇప్పుడు నేను మిమ్ములను శబ్దానికి దూరంగా ఉన్న స్థానములోకి తీసుకెళ్లేందుకు వచ్చాను. వానప్రస్థ అవస్థలోనికి వెళ్లేందుకు భక్తులందరూ భక్తి చేస్తారు. ఇప్పుడు తండ్రి అందరూ వానప్రస్థ అవస్థలోకి ఎలా వెళ్తారో అర్థం చేయిస్తున్నారు. వారికి ఈ పదానికి అర్థము కూడా తెలియదు. కేవలం పేరు మాత్రము విన్నారు. భలే ద్వాపరము నుండి లౌకిక గురువుల ద్వారా చాలా పురుషార్థము చేశారు కానీ వాపసు ఎవ్వరూ వెళ్లేలేదు. తండ్రి అంటున్నారు - ఇప్పుడు చిన్నవారు, పెద్దవారు అందరూ వానప్రస్థ అవస్థలో ఉన్నారు. మీది సత్య-సత్యమైన వానప్రస్థ అవస్థ ఎందుకనగా వాపసు ఇంటికి వెళ్లాలి. అనంతమైన తండ్రి అందరినీ వాపసు తీసుకెళ్లేందుకు వచ్చారు. కావున పిల్లలకు చాలా సంతోషము కలగాలి. ఆ తండ్రి అందరినీ మధురమైన సైలెన్స్ ఇంటికి తీసుకెళ్తారని మీకు తెలుసు ఎందుకంటే ఇప్పుడు ఆత్మలందరికీ శాంతి కావాలి. ఇచ్చట శాంతి ఉండదు. శాంతిధామానికి యజమాని ఒక్క శివబాబాయ్. మాలికుడు ఎప్పుడు వస్తారో అప్పుడు అందరినీ తీసుకెళ్తారు. శాంతిధామానికి వెళ్లేందుకు భక్తి చేస్తూ వచ్చారు. సుఖధామానికి వెళ్లాలని ఎవ్వరూ అనరు. తండ్రి అంటున్నారు - మీరు నా శ్రీమతమును అనుసరిస్తే నేను మిమ్ములందరినీ

ఇంటికి తీసుకెళ్తానని ప్రమాణము చేస్తున్నాను. సుఖధామానికి రాలేకపోయినా అందరినీ శాంతిధామములోకి అయితే తప్పక తీసుకెళ్తాను. ఎవ్వరినీ వదిలేది లేదు. రాకుంటే శిక్షలనిచ్చి దెబ్బలు తినిపించి అయినా తీసుకెళ్తాను. పిల్లలను శిక్షిస్తారు కదా. పిల్లలైన మిమ్ములను కూడా అలాగే తీసుకెళ్తాను. ఎందుకంటే ద్రామాలో నా పాత్రయే అలా ఉంది. అందువలన సంపాదన చేసుకొని వస్తే బాగుంటుంది. మంచి పదవి కూడా లభిస్తుంది. చివర్లో వచ్చేవారు ఏం సుఖాన్ని పొందుతారు! బాబా అంటున్నారు - మీరు కావాలన్నా వద్దన్నా మీ శరీరాలన్నింటినీ అగ్నిలో భస్మము చేసి ఆత్మలను తప్పక తీసుకెళ్లాలి. నా మతమును అనుసరిస్తూ సర్వ గుణసంపన్నంగా, 16 కళా సంపూర్ణముగా అవుతే ఉన్నతపదవిని పొందుతారు ఎందుకంటే ఇంటికి తీసుకెళ్లేందుకే నన్ను పిలిచారు అనగా మృత్యువును రమ్మని పిలిచారు. మృత్యువు రానే వస్తుందని అందరికీ తెలుసు. అచ్చట ఛీ-ఛీ(పొడైన) వారు ఎవ్వరూ ఉండరు. నేను అందరినీ ఛీ-ఛీ ప్రపంచము నుండి తీసుకెళ్తానని తండ్రి అంటున్నారు. ఎవరు బాగా చదువుకుంటారో, వారే సుఖధామములోకి వస్తారు. సుఖధామము లేక స్వర్గము ఆకాశములో లేదు. దిల్వాలా మందిరము మీ పృథిచిహ్నమే. ఆదిదేవుడు కూర్చుని ఉన్నాడు. బాప్ దాదా కదా. ఇతని శరీరములోనే బాబా విరాజమానమై ఉంటాడు. బాప్ దాదా ఇరువురూ ఉన్నారని మీకు తెలుసు. పిల్లలైన మీరు దిల్వాడా మందిరానికి వెళ్తే ఇక్కడున్నవారు మా బాప్ దాదా అనే సంకల్పముతో వెళ్లండి. ఈ సమయములో పిల్లలైన మీరు ఎవరైతే రాజయోగము నేర్చుకుంటున్నారో, వారి గుర్తులున్నాయి. మహారథులు, అశ్వారూఢులు కూడా ఉన్నారు. ఈ దాదాలో బాబా ప్రవేశిస్తారు. అయితే అది జడ చిత్రము, ఇది చైతన్యము. మాడల్ చూసి వస్తారు కదా. దిల్వాడా మందిరము ఎంత రమ్మముగా ఉంది! కల్వ-కల్వము ఇప్పుడెలా ఉందో అలాగే ఖచ్చితంగా అటువంటి మందిరమే తయారౌతుంది. దానిని మరలా మీరు పోయి చూస్తారు. ఇవన్నీ కూలిపోతాయి కదా మళ్ళీ ఎలా తయారౌతాయని మీరంటారు. ఇలా ఆలోచించరాదు. ఇప్పుడు స్వర్గమెక్కడుంది? మళ్ళీ స్వర్గములో మహాళ్లు తయారవుతాయి. ఈ పర్వతాలు మొదలైనవన్నీ విరిగిపోతాయి మరలా తయారౌతాయి. ఆబూ మరలా తయారౌతుంది. చాలామంది పిల్లలు ఈ విషయంలో చాలా తికమక పడతారు. తండ్రి అంటున్నారు - తికమక చెందే అవసరం లేదు. ద్వారక సముద్రములో క్రిందికి పోయింది మరలా పైకి ఎలా వస్తుంది? అని అంటారు. క్రిందికి పోయిన వస్తువు అలాగే పోతుంది, సమాప్తమైపోతుంది. స్వర్గములో మనము మన భవనాలు మొదలైనవాటిని మరలా కట్టుకుంటామని మీకు తెలుసు. అచ్చట చాలా సత్యప్రధానంగా అన్నీ క్రొత్త క్రొత్త వస్తువులుంటాయి. మీరు అక్కడి ఫలాలు మొదలైనవన్నీ చూచి వస్తారు. మనము అచ్చటికి వెళ్లనున్నామని మీకు తెలుసు. ప్రపంచ చరిత్ర - భూగోళము రిపీట్ అవుతుంది. కనుక స్వర్గము కూడా రిపీట్ అవుతుంది. ఈ నిశ్చయముండాలి. కానీ భాగ్యములో లేకుంటే అదెలా జరుగుతుందని అంటారు. వీరందరూ మళ్ళీ వస్తారు. మళ్ళీ భవనాలు మొదలైనవి తయారవుతాయి.

సోమనాథ మందిరాన్ని లూలీ చేసుకొని వెళ్లారని మీకు తెలుసు. మరలా మందిరాన్ని తయారు చేస్తారు. ఇది పూజ్యుల నుండి పూజారులు, పూజారుల నుండి పూజ్యులుగా తయారయ్యే ఆట. బ్రాహ్మణ, దేవత, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర..... ఇది ఒక చక్రము. పిల్లలైన మీరు పదమాపదమ్ భాగ్యశాలురుగా అవుతారు. మీ అడుగులలో పదమాల ప్రభావము(ముద్ర) పడుతుంది. మన అడుగులో పదమ్

ఉందని మీకు తెలుసు అనగా చదువు ద్వారా ఒక్క అడుగులో పదమాలు ఇమిడి ఉన్నాయని మీకు తెలుసు. ఎంతగా చదువుకుంటారో, అంత ఉన్నత పదవిని పొందుతారు. సత్తయుగము అనగా బంగారు యుగము. అచ్చట భూమి కూడా చాలా సుందరంగా ఉంటుంది. ఎంతో సుందరమైన భవనాలు తయారవుతాయి. ప్రతి వస్తువు సతోప్రధానంగా ఉంటుంది. చూస్తూనే కనులు చల్లబడతాయి. ఇటువంటి రాజధానికి మీరు అభివృద్ధిగా అవుతున్నారు. కనుక ఎంత మంచి రీతిగా పురుషార్థము చేయాలి. పురుషార్థము ద్వారానే ప్రాల్భము తయారౌతుంది. పిల్లల బుద్ధిలో జ్ఞానమైతే ఉంది. తండ్రిని స్మృతి చేయాలి. లౌకిక సంబంధాల నుండి మమకారాన్ని తొలగించుకోవాలి. కేవలం ఒక్క తండ్రిని మాత్రమే స్మృతి చేయాలి. మంచిది.

మధురాని మధురమైన అపురూపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాపదాదాల ప్రియస్థులు మరియు గుడిమార్పిడి ఆర్థిక పిల్లలకు ఆర్థిక శంకెనమస్తే.

ధారణ కోరిక ముఖ్య సారము :-

1. తండ్రి స్మృతిలో ఉంటూ సదా హర్షితంగా ఉండాలి. ఎప్పుడూ ముడుచుకొని పోరాదు. జబ్బులో ఉన్నా మురళీ తప్పకుండా వినాలి లేక చదవాలి.
2. చదువు ద్వారా అడుగుడుగులో పదమాలు జమ చేసుకోవాలి. ఇతర సాంగత్యాలను వదిలి ఒక్క తండ్రితోనే సాంగత్యాన్ని జోడించాలి.

పరదానము :- “ పరమాత్మ శ్రీమతము ఆధారము పై ప్రతి అడుగును వేసి

అవినాశి వారసత్వానికి అధికారి భవ ”

సంగమ యుగంలో శ్రేష్ఠ భాగ్యశాలీ ఆత్మలకు పరమాత్మ శ్రీమతము ఏదైతే లభిస్తూ ఉందో, ఆ శ్రీమతమే శ్రేష్ఠమైన పాలన. శ్రీమతము లేకుండా అనగా పరమాత్మ పాలన లేకుండా ఒక్క అడుగు కూడా వేయలేరు. ఇటువంటి పాలన సత్తయుగంలో కూడా లభించదు. ఇప్పుడు మమ్ములను పాలన చేసేవారు స్వయం భగవంతుడే అని ప్రత్యక్ష అనుభవంతో చెప్తారు. ఈ నశా సదా ఎమర్జ్ రూపంలో ఉంటే అనంతమైన ఖజానాలతో నిండుగా, స్వయాన్ని అవినాశి వారసత్వానికి అధికారులుగా అనుభవం చేస్తారు.

స్లోగన్ :- “ ఎవరైతే సంపూర్ణ పవిత్రులుగా, యోగులుగా తయారై

స్నేహినికి బదులు(రిటర్న్) ఇస్తారో, వారే సుపృథులు ”

తపస్వీ మూర్తులుగా అవ్వండి

తపస్సు అనగా లగ్నములో మగ్నమై ఉండడం. విశేషంగా మనసు, బుద్ధిని సకాశ్రము చేసి అక్షక్ర సతనంలో విహరించండి. నడుస్తూ, తిరుగుతూ ఉన్నా భోజనం చేస్తున్నా ఒక్కరి స్థలిలో, ఒక్కరి జతలోనే భోజనం స్వీకరించాలి - ఇది కూడా తపస్సు.